

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 231/21
Luxemburg, 21 december 2021

Arrest in zaak C-251/20
Gtflifx Tv

Verspreiding van beweerdelijk smadelijke uitlatingen op internet: de vergoeding van de schade die daardoor wordt veroorzaakt op het grondgebied van een lidstaat kan worden gevorderd bij de gerechten van die lidstaat

Deze bevoegdheid is slechts afhankelijk van de voorwaarde dat de inbreukmakende content op dat grondgebied toegankelijk is of is geweest

Gtflifx Tv (hierna: „verzoekster”) is een in Tsjechië gevestigde vennootschap die audiovisuele content voor volwassenen produceert en uitzendt. DR is beroepsmatig op hetzelfde gebied werkzaam en is woonachtig in Hongarije.

Verzoekster verwijt DR op verschillende websites smadelijke uitlatingen over haar te hebben verspreid, en heeft DR voor de Franse rechterlijke instanties gedaagd en verwijdering van deze uitlatingen en rectificatie van de gepubliceerde gegevens gevorderd, alsook vergoeding van de schade die zij als gevolg van die uitlatingen heeft geleden. Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep hebben deze rechterlijke instanties zich onbevoegd verklaard om kennis te nemen van deze vorderingen.

Voor de Cour de cassation (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Frankrijk) heeft verzoekster vernietiging gevorderd van het arrest van de Cour d’appel (rechter in tweede aanleg, Frankrijk), die volgens haar de in artikel 7, punt 2, van verordening nr. 1215/2012¹ geformuleerde regel inzake bijzondere bevoegdheid ten gunste van de gerechten „van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen” heeft geschonden door te oordelen dat het voor de bevoegdheid van de aangezochte rechter niet volstaat dat de smadelijk geachte uitlatingen die op internet zijn gepubliceerd, toegankelijk zijn binnen het rechtsgebied van die rechter, maar dat ook vereist is dat die uitlatingen daar schade kunnen veroorzaken.

Aangezien de verwijzende rechter met name van oordeel is dat het centrum van de belangen van verzoekster zich in Tsjechië bevindt en tevens vaststelt dat DR in Hongarije woont, heeft hij geoordeeld dat de Franse rechter niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot verwijdering van de beweerdelijk smadelijke uitlatingen en tot rectificatie van de gepubliceerde gegevens. Hij heeft echter besloten het Hof te vragen of de Franse gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de schadevordering met betrekking tot de schade die verzoekster zou hebben geleden op het grondgebied van de lidstaat van die gerechten, ook al zijn zij niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot rectificatie en verwijdering.

In zijn arrest **verduidelijkt** het Hof (Grote kamer) **hoe moet worden bepaald welke gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van een schadevordering wegens het intreden van schade op internet.**

Beoordeling door het Hof

¹ Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2012, L 351, blz. 1). Meer in het bijzonder is in artikel 7, punt 2, van die verordening het volgende bepaald: „Een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan in een andere lidstaat [...] ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad [worden opgeroepen] voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen.”

Het Hof oordeelt dat een persoon die meent dat zijn rechten zijn geschonden door de verspreiding van smadelijke uitlatingen over hem op internet en die zowel rectificatie van de gegevens en verwijdering van de hem betreffende onlinecontent vordert als vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade, **bij de gerechten van elke lidstaat op het grondgebied waarvan die uitlatingen toegankelijk zijn of zijn geweest, een vordering tot vergoeding van de in de lidstaat van het aangezochte gerecht geleden schade kan instellen**, ook al zijn die gerechten **niet bevoegd** om kennis te nemen van de vordering tot **rectificatie en verwijdering**.

Ter onderbouwing van deze conclusie wijst het Hof erop dat volgens zijn rechtspraak de in artikel 7, punt 2, van verordening nr. 1215/2012 geformuleerde regel inzake bijzondere bevoegdheid ten gunste van de gerechten „van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen” zowel duidt op de **plaats van de gebeurtenis die de schade heeft veroorzaakt** als op de **plaats waar de schade is ingetreden**, daar deze plaatsen, afhankelijk van de omstandigheden, beide **een bijzonder nuttig uitgangspunt** kunnen vormen voor de **bewijslevering en de procesvoering**.

Wat de gestelde schendingen van persoonlijkheidsrechten door middel van op een website geplaatste content betreft, herinnert het Hof er ook aan dat degene die zich gelaedeerd acht, een vordering tot vergoeding van de volledige schade kan instellen bij ofwel **de gerechten van de plaats waar de uitgever van die content is gevestigd, op grond van de plaats van de gebeurtenis die de schade heeft veroorzaakt**, ofwel **de gerechten van de lidstaat waar zich het centrum van zijn belangen bevindt, op grond van de plaats waar de schade is ingetreden**. In plaats van een vordering tot vergoeding van de volledige schade kan die persoon ook een vordering instellen bij de gerechten van elke lidstaat op het grondgebied waarvan online geplaatste content toegankelijk is of is geweest. Deze gerechten **kunnen enkel kennisnemen van vorderingen betreffende schade die is veroorzaakt op het grondgebied van de lidstaat van het aangezochte gerecht**.

Bijgevolg kan een persoon die zich gelaedeerd acht door het plaatsen van gegevens op een website, overeenkomstig artikel 7, punt 2, van verordening nr. 1215/2012, zoals uitgelegd in de eerdere rechtspraak, een vordering tot rectificatie van die gegevens en verwijdering van online geplaatste content instellen bij de gerechten die bevoegd zijn om kennis te nemen van de gehele vordering tot vergoeding van de schade, te weten hetzij het gerecht van de plaats waar de uitgever van die content is gevestigd, op grond van de plaats van de gebeurtenis die de schade heeft veroorzaakt, hetzij het gerecht van het rechtsgebied waar zich het centrum van de belangen van die persoon bevindt, op grond van de plaats waar de schade is ingetreden.

In dit verband preciseert het Hof dat een vordering tot rectificatie van de gegevens en verwijdering van de online geplaatste content alleen kan worden ingesteld bij het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van de gehele vordering tot vergoeding van de schade, omdat die vordering tot rectificatie en verwijdering **niet te splitsen** is.

Daarentegen kan een vordering tot **schadevergoeding** betrekking hebben op hetzij een volledige hetzij een gedeeltelijke schadevergoeding. Het is dus niet gerechtvaardigd om op diezelfde grond de mogelijkheid uit te sluiten dat de verzoeker een vordering tot gedeeltelijke schadevergoeding instelt bij verschillende gerechten in het rechtsgebied waarvan hij schade meent te hebben geleden.

Bovendien is de uitsluiting van een dergelijke mogelijkheid evenmin noodzakelijk vanuit het oogpunt van een goede rechtsbedeling, aangezien een gerecht dat enkel bevoegd is om kennis te nemen van de schade die is geleden in de lidstaat waartoe het behoort, **zeer goed in staat** lijkt om in het kader van een in die lidstaat gevoerde procedure aan de hand van de in die lidstaat verzamelde bewijzen **het intreden en de omvang van de gestelde schade te beoordelen**.

Ten slotte is de bevoegdheid van de betrokken gerechten om kennis te nemen van schadevorderingen voor zover de schade is veroorzaakt op het grondgebied van de lidstaat waartoe zij behoren, slechts afhankelijk van **de voorwaarde dat de inbreukmakende content toegankelijk is of is geweest op dat grondgebied**, aangezien artikel 7, punt 2, van verordening

nr. 1215/2012 in dit verband geen andere voorwaarde stelt. De toevoeging van extra voorwaarden zou er in de praktijk toe kunnen leiden dat de betrokkene de mogelijkheid wordt ontnomen om een vordering tot gedeeltelijke schadevergoeding in te stellen bij de gerechten binnen het rechtsgebied waarvan hij stelt schade te hebben geleden.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106